

otte Sange

AF

Chr. Richardt.

Musiken componeret

og

Digteren tilegnede

AF

JOSEPH GLÆSER.

1. Søndagmorgen.	5. Til Vedbenden.
2. Ved Larkens Komme.	6. Efter Stormen.
3. Plovmandens Sang.	7. Tonerne.
4. Sædemandens Sang.	8. Frieri.

Christiania.
J.A.Rösholm. C.Warmuth.

Forlæggerens Eiendom.

Stockholm.
Abr. Hirsch.

KIÖBENHAVN.

C.C.Lose's Bog og Musikhandel.

F.BORCHORST.

Priis 80 Sk.

N° 1 og 2, 32 Sk. N° 3 og 4, 5 og 6, 7, 8 à 24 Sk.

SØNDAGMORGEN.

Joseph Glæser.

Andante.

dol.

SANG.

Klokken ringer til Kir-ke, og Gjø-gen ringer til-skovs,

PIANO.

dol.

her som hist er liv - sa - ligt at væ - re; Skoven og Kir - ken har Svalhed begge to, og hvælve sig begge til Guds

Æ - re.

Svalen bygger Re - de mod Kirkens stille Tag, men kviddrer o - ver Marker og

poco animato e molto espressivo.

En - ge; som den vil jeg hæl - de mit Ho - ved til Guds Huus, men der - u - - - de, der -

poco animato.

a tempo.

u - de vil jeg slaae mi - ne Stren - ge.

espress. *a tempo.* *dol.*

VED LÆRKENS KOMME.

Allegretto jubiloso.

SANG.

PIANO. *dolce.*

dol. espress.

1: Vel - kom - men Lær - ke lil! jeg veed ei Stren - ge - spil, saa
 svær - mer ik - ke vildt, du kred - ser ik - ke snildt, vil
 svim - ler du der - ved, men da - ler trø - stig ned, ned
 Tro - ens ret - te Fugl, som hi - er kun paa Jul, og
 lær mig No - der til det Haa - bets Stren - ge - spil, som

And. e dol.

1. sødt og reent og jub-len-de, saa vi - - -de, som dis - - -se To-ne-drag, de
 2. in-tet Rov i di-ne Brødres Vrim - - -mel, du flag - - -rer ik-ke om, men
 3. til din Græs-terv og din lil-le Ma - - -ge, i Høj - - -hed som i Fald du
 4. kun i Aa-rets Skumring hol-der in - - -de, for saa med Ju-bel-sang, naar
 5. tvin-ger dig før Gry at væ-re vaa - - -gen, lær mig som du at see i-

1. gla - - -de Klok-ke-slag, der rin-ge Vaa-ren ind ved Vin-ter - ti - -de.
 2. frei - - -dig, frisk og from du gaaer den li-ge Vei fra Jord til Him - mel.
 3. føl - - -ger tro dit Kald, og der-for har I vel saa gla-de Da - -ge.
 4. Rug er o - ven Vang, at vars-le højt om Vaa-rens lu - ne Vin - -de;
 5. gjen - -nem Mulm og Sne den Pint-se-glands, der døl-ger sig bag Taa - gen!

1. 2. 3. 4. 5.

2. Du
 3. Ej
 4. Du
 5. Kom

1. 2. 3. 4. 5.

p *p*

PLOVMANDENS SANG.

Allegretto, poco moderato e semplice.

SANG.

mf

1. Hyp min Hest, lad Plo-ven gaa, pløj - e ned hvert
2. Den ne Mark jeg har saa kjær, den er Bø - ge -
3. Ak, jeg veed et Pløj - e - land, nu for os en
4. Men naar Timen er der - til, og naar Hævnens

PIANO.

dolce mf

1. Stubbestraa, lokke frem den slugne Lar-ve - dem kan Spurv og Kra - ge ar - ve, -
2. sko-ven nær, den har Stork og den har Lær-ke, den har Danmarks Mo - der - mærke;
3. fremmed Strand; Torn og Tids-ler har det døj - et og med Kug - ler er det pløj - et,
4. Her - re vil, skal med ham vi Faa og Sva - ge træ - stlg pløj - e det til - ba - ge,

1. rød - de op det on - de Kuld, skjørne godt den haar - de Muld:
2. mod en gammel Kæm - pe - grav Vin - den stryger ind fra Hav:
3. dog saadansk i Bund og Grund som en Mark ved Ø - re - sund.
4. spæn - de Gefions Øx - ne for, til vor søndre Mark er vor!

mf

smorz.

p

SÆDEMANDENS SANG.

Moderato.

mf poco energica.

dol.

SANG.

1. Flyv ud mit Korn i Mul-de, lig luunt i Storm og Kul-de ved
di saa Dy-bets Kil-de og drik i Skyens mil-de
Kirken staar, den hvi-de, der faldt i Ungdoms-ti-de en
Kraft af Daabens Kil-de! i An-gertaarens mil-de,
Frø, som nys blev jor-ded, og I, som kom i Ordet, til

PIANO.

Red. e f

mf

p

mf

dol.

1. Jordens Mo-der-bryst!
2. vaar-li-ge Skaaldig mæt!
3. Sæd til Sjø-le-fred.
4. strømmende Flod Dig tol
5. Hvi-le i mit Bryst,

- I Næt-ter-ne de lan-ge sug Kraft og bliv til man-ge, og
Nej smukt, mens du er li-den og gyld-nes saa med Ti-den, saa
I Sæ-dekorn fra o-venlskyd gennem U-krud-sko-ven, lad
Og naar det i mig fry-ser, og naar mit Hjer-te gy-ser, faa
I skal jo begge næ-re, I skal jo Brød mig væ-re-saa

dol.

1. 2. 3. 4. 5.

1. vaagn ved Lær-ke-san-ge, naar at-ter det er lyst.
2. det kan kjendes si-den, du er af So-lens Ætt.
3. ham med He-ste-ho-ven ei trampe E-der ned!
4. Lys fra Ham, der ly-ser, saa det er Sæd til Tro.
5. vo-xer til Guds Æ-re, til god og gylden Høst!

2. Og
3. Hist
4. Suug
5. I

dol.

mf

dim.

p

TIL VEDBENDEN.

Allegretto grazioso ma moderato.

dol.

SANG.

1. Ved - bend fra den grøn - ne Skov, al - drig vort af
 2. Du og hun, I pas - se godt: Vaar og Høst hun
 3. Der - for Du, o Ved - ben-blad, kun af Sol og

PIANO.

*mf**p*

1. Sax og Spade, giv mig di - ne sid - ste Skud med de fri - ske, blan - ke Bla - de!
 2. er den samme! Den Na - tur, som fo - stred Dig, den var og - saa hen - des Am - me!
 3. Dug be - skrevet, ta - ler tyst, men in - der - lig, omden Vaar, vi - sammen le - ved!

1. Jeg vil flet - te dem i Krands mel - lem blaee og hvi - de Klok - ker, til et sim - pelt
 2. Og hun klynger sig som Du til det Land, hvor hun er baa - ren! Og naar Fro - sten
 3. Men, naarsent en - gang i Høst træt Du fal - der fra din Ran - ke, veed hun dog: hun

1. Di - a - dem om min Dron - nings ly - se Lokker.
 2. lig - gert ung, tro som Du hun ven - ter Vaa - ren!
 3. skil - les ei, kan ei skil - les fra min Tan - ke.

*p leggiero.**pp*

EFTER STORMEN.

Maestoso.

SANG.

1. Nu lig-ger Du ramt, Du stol-te Bøg! og
2. Jeg saa Dig i Maj, da Du sprang ud, med
3. En e-ne-ste Nat gjorde Knop til Blad, en
4. Men naar til Vin-ter vort Ar-ne-sted Du

PIANO.

mf espress.

1. hus - vild flag - rer den flin - ke Gjøg, som før sad luunt in-den Gre - ne; nu ligger Du ramt, med
2. flim - ren-de Duun og ly - se Skud, som Frosten el kun-de luk - ke; ved Kvæld var Bladet i
3. e - ne-ste Nat har nu splin-tret ad Din lod-ne, mæg-ti-ge Stam-mel! Din Kro - ne slæ-ber i
4. gi - ver Tun - ger at ta - le med, som højt for Storme-ne lu - e: da skal Du selv mit

dolce espress.

1. spaltet Bryst! Før Stormen skover sin gu-le Høst, den mei-e-de Dig a - le - ne.
2. Knop indsvøbt, om Natten blev det i Duggendøbt, ved Mor-gensprang det af Vug - ge.
3. Slud og Støv, og Hjorten vrager Dit runkne Løv, Du er dømt til Baal og til Flam - me.
4. e-get Træ, min Vandrings Hvile, mit Sommerlæ, ja-ge Vin-te-ren af min Stu - e!

TONERNE.

af Digtets 3 Vers. er de to benyttede her.

Andante espressivo.

sempre dol.

SANG.

PIANO.

To-ner, sø-de To-ner, svul-men-de Chor, I gaæ

sempre dol. *Ped.*

Bud mel-lem Him-mel og Jord! Tro-fa-ste Ven-ner i

Ped.

Sorg og i Lyst, I gaæ Bud mellem Bryst og Bryst! I kan mildne Graad paa min

Ped.

Kind, I kan ild-ne Sol i mit Sind.

To - ner, re - ne To - ner, hel - li - ge Vagt, styr - ken - de Strøm - me med

dol. Led.

lut - tren - de Magt! Tord - nen - de Ska - rer med straf - fen - de Røst,

espress.

da - lende Du - er med sva - len - de Trøst: Kom, naar det skum - - - rer en

Led. e sempre, dol.

gang i Kveld! Syng, naar jeg slum - rer, et mildt Farvel!

Led. *ten col Led.* *pp*

FRIERI.

SANG. *Andante.* *dol.*

A - le - ne vi gik i den grønne Skov, hun og jeg;

PIANO. *p*

al - le smaa Fug - le paa Kvi - ste sov, vi hør - te kun Gan - ge - rens trampen - de Hov fra den

stø - ve - de Vei. *p* Saa tau - se vi gik un - der Stjerne - tavl den ganske Vei. *pp*

mf Alt blin - ke - de Hu - sets hvi - de Gayl, *p* men jeg er nu saa - dant et

quasi parlando.

un - derligt Skravlskal jeg si - ge Dig. Da

p

*Piu mosso.**a tempo.*

gje - e - de Hun - den, som hav - de Vagt Hjemmet nær, det gjaldt at ta - ge

mf *p poco rit* *mf a tempo.*

quasi parlando.

Ti - den i - agt, og en - de - lig fik jeg da Or - det sagt: det er

Tempo lmo

dej - ligt Vejr! Men Præsten kom, og vi blev Tre vi blev Tre paa vor Vej,

f *p*

han kom for tid - ligt, vil Du see! Vi var og blev kun et Par in spe, hun og jeg.

f *pp* *p*